

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Io. Rvdolph. Engav Ivrivm D. & P.P.O. In Academia Ienensi
Elementa Ivris Criminalis Germanico-Carolini**

Engau, Johann Rudolph

Jenae, MDCCXLVIII.

VD18 12413879

Tit. X. De Mediis, Qvibvs Revs Carcerem Vel Avertere Vel Mitigare Potest.

urn:nbn:de:gbv:45:1-10011

*cum carceris, (3) laudare uerba, quibus
conceptis iurarunt custodes, (4) mentio-
nem facere *uictus*, reo præbendi quotidie.*

§. CXV.

carcerarii.

*Carcerarii alicubi q) est. iudici, ne hic
cuiusdam incarcerati obliuiscatur, suo
tempore suggestere omnium & singulo-
rum incarceratorum nomina, ætatem, or-
dinem, sedem, uictum, facinora &c. addi-
ta mentione temporis, per quod carceri
sunt inclusi.*

TIT. X.

DE

MEDIIS, QVIBVS REVS CARCE-
REM VEL AVERTERE VEL
MITIGARE POTEST.

§. CXVI.

A carcere
liberat
1) asylum

*A carcere tutus est (1) quem *asylum*,
Fritstoll, Frithof, idque uel *profanum*
r)* uel *religiosum* ** excipit.*

* Quod competere dicitur statuis Rolandinis, BECAT
de securit. & salu. conductu c. 6. curiis dominicis
privilegiatis, DVRR de curiis domin. domibus a
centena liberis, BE SOLD tb. pr. ii. Freyheit, ast
quod competit, probari nequit. V. ENGELBRECHT
d. de iniusta asylorum immunitatisque ecclesiasticis
ad criminis dolosa extensione, c. II. §. 25.

** In

q) Rescr. gen. Canic. Dominus & Subditus p.
Cellens: d. 174 Sept. 1717. 791. MYLER de asylo.
r) KAVFFMANNI rum iure c. 8.

** In Germania olim nemoribus, HELMOLD Chron. Slav. c. 83. post ecclesiasteriis, L. Alam, tit. 3. Baiuu. I, 7. Capit. V, 93. VII, 174. ius asyli datum est. Quo tamen ne fruerentur homicidæ, fures, aliquie criminosi, uoluerunt L. Sax. III, 5. Capit. III, 26. V, 193. Vid. ENGELBRECHT c. l. §. 7. seq. Iuris Canonico-Pontificii dispositio de hac re nunquam placuit maioribns nostris, nec nobis placet hodie, quod ex plerarumque prouinciarum legibus u. c. Bayer. M. O. tit. 10 Statuta Com. Tirol. lib. VIII. c. 58. 60. Conf. Ausführung der Osnabrück. Asylen Sache patebit cuilibet. In terris Euangelicorum omne ius asyli exulat. Elem. nr. I. Can. Pont. Eccl. lib. II. §. 269.

§. CXVII.

Defensionum fauor non exiguis. Nam 2) defensio (1) non facile denegantur, sed (2) quo maius periculum reo aut illius cognatis & amicis s) imminet, eo saepius conceduntur; (3) respuunt contradictem & (4) praescriptionem. Sic quoque, ubi periculum imminens magni momenti est, iudex (5) defensorem ex officio constitue-
re, * ac constituto, ubi reus nihil in bonis habet, ex aerario publico suum stipendium dare tenetur t). Defensoris uel a reo electi uel a iudice constituti est, scriptum offerre breue, nullis precibus intempestive fusis, nullis dictis Scripturæ male adplicatis, nulla allegatorum

Z 2 farra-

s) I. P. S. II, 57.

t) C. C. C. art. 47.

farragine, sed argumentis solidis refertam, atque rationibus, quas facti suppeditant circumstantiae u).

* Olim unus ex assessoribus iudicij plerumque constituebatur ferendarius sive defensor. I. P. S. l. 60.

pro auer-
tendo
carcere.

§. CXVIII.

Reus toties quoties ipsi damnum imminet, huius causam auertere & immunuere, seu se defendere potest. Itaque danda quoque est *defensio pro auertendo & mitigando carcere*. Illam suscepturus decenter (§. pr.) excipiat (1) de persona iudicis, (2) de defectu corporis delicti, (3) de singulorum indiciorum, contra reum militantium, futilitate, (4) de *fuga* rei non metuenda x). Quandoque satius est, ut simul reus de se fistendo ac iudicatum soluendo *caveat* y), aut ad pœnam pecuniariam uel iusurandum purgatorium se offerat. Contra, petitionem salui conductus cum hac defensione cumulare, absolum est.

Carceris re-
laxatio quo-
modo pe-
tenda?

§. CXIX.

Hanc meditans, cuius preces iudex repudiauit, principem, cum quo queritur de carcere tetro, subterraneo &c. submissa

u) FALCKNER me-
dit. ad defens. for. pag.
32. seq.

p. 59. seq.
y) GVAZZINI def.
V. c. 2. nr. 7.

x) HEIL iud. & def.

missa uoce rogare debet, uelit cuidam committere inspectionem & mitigationem carceris atque catenarum z).

§. CXX.

Quod in causa criminis corporali pœ- An detur na luendi suprema imperii dicasteria ap- appellatio- pellari nequeant tam certum est, quam ni locus? quod certissimum a). De eo autem:

Num a iudicibus criminalibus ad principem uel summum iudicium cuiusque territorii appellare liceat? disceptarunt C A R P Z O- V I V S b), OLDEKOP c), & alii. Si di- cendum quod res est, (1) cum superiore conqueri licet super nullitate processus d). Quo facto uel mandata de rite ad ministranda iustitia decernuntur, uel iu- dices iubentur, reorum defensiones ad Ictos extraneos mittere e); (2) appellatio, sicut olim *, ita & hodie prohibita est, si terras Austriacas f), Ducatum Brunsui-

Z 3 censem

z) RVLAND de com-
missar. p. II. lib. 4. c. 1.
GAIL obseru. I, 26. & 78.
a) R. I. 1530. §. 95.
Ord. Cam. p. II. tit. 28.
§. 5. & tit. 31. §. 14. LV-
DOLF obf. for. p. I. obf.
108. pag. 296. SCHWA-
NEMANN differ. I. Ciu.
& Cam. d. 18.

b) pr. crim. qu. 139.
c) tr. de appellat. in
caus. criminal.
d) Ord. Cam. p. II.
tit. 28. §. 5.
e) RVLAND de com-
miss. p. I. lib. II. c. 3.
f) R. Josephs Peinl.
Halßger. Ord. art. 21.
§. 1. seq.

censem^g), & paucas alias prouincias ^b), quibus uel lege uel consuetudine suo modo data est appellandi facultas, excepferis; (3) in Sax. El. appellatio in processu accusatorio, &, qui illius species est, bannitorio interponi potest, dummodo illius schedula non ad curiam quandam prouincialem aut supremum appellacionum iudicium, sed ad ipsum Electorem dirigatur; in inquisitorio autem interposta hoc tantum efficit, ut res ad superiorem referatur ⁱ). Vnde colligere potes, quid de appellatione, quam interponit facinorosus tempore, quo carceri includitur, statuendum sit.

* Olim leuiorum criminum rei appellare poterant, homicidæ uero, adulteri & malefici conuicti non audiebantur. Capit. VII, 129. Sententiam blasphemare poterant criminosi neque temporibus, quibus specula sunt condita, I. P. S. II, 2. Sueu. c. 114. ed. GOLDAST. neque ætate, qua florebat iudicia Westphalica. MEINDERS de iudiciis centenar. p. 82.

TIT.

^g) PVFENDORE introd. in proc. crim. Luneb. c. 22.

^b) MARTINI ad O.

P. S. tit. 10. nr. 344. seq.
ⁱ) LEYSERI d. de appellatione in causis crimin.

c. 6. §. 3. seq.

TIT. XI.
DE
REORVM EXAMINIBVS
speciatim
DE
SVMMARIO EXAMINE.

§. CXXI.

De delicto & illius circumstantiis ro- Reum qui
gatur reus, primum *summarie*, dein rogat
ad articulos (§. LXXII, §. 6.). Quod quan-
doque ad certa pūcta* rogetur, illud re-
centioris nec ubique probati moris est.

* Ad hæc rogat iudex, ut respondentis famam &
existimationem seruet illibatam. BERGER *El. Iur.*
Crim. p. 210.

§. CXXII.

Reus sit rogandus quo uelit modo, iu- index, sit
dicis est, (1) ubi cum scabinis & actua- iustus
rio consedit (§. XXXI, 4. XXXIX, 3.), (2)
illum de *dicenda ueritate* & mente cate-
gorice explicanda monere; (4) dicentem
audire, eumque (5) de uero *significatu*
uerborum, si quibus dubiis aliqua dixe-
rit, nec non (6) de causa, cur illius dicta
cum fama pugnent & testimoniis? inter-
rogare k); (7) ex responso rei quando-

Z 4 que

k) BRUNNEMANN *proc. inquis.* c. VIII. m.
l. nr. 84.

